

Obergum 26 sept: 1934

g. Bierling gaat
met 6, maar
5 October vertrekken
we met de boot

Waarde Ben en ha en kinderen

Ik Ben reeds lang van plan geweest om te schrijven, maar er kwam niet van, doch nu zal het gebeuren. ik had al lang eens bericht van jullie verwacht maar, ik vermoed dat mijn brief niet is overgekomen. ik zal je dus nog eens melden dat wij den 20sten April weer een kind rijker geworden zijn. Het is nu dus bijna al weer 5 maanden oud en groeit, zooals men dan wel eens zegt, als kool. We zullen er een kiekje van hem bij in doen. Je weet zeker wel, Jan, dat wij hem naar jou genoemd genoemd hebben en naar Etneo? Dat hebben we je toch zeker wel vertelt. We vonden dat allen zoo fijn, dat er nu een Jan Etneo is en Jaapje is er stapel gek mee, alleen is ik janziger dat hij nu een beetje bang voor hem is. Ik heb een pracht van een jongen, je moet hem eens zien. Oh ja, Geert Bierling en vrouw zullen het wel bevestigen. Die zijn hier Dinsdagavond 15 sept: geweest, met Derk en Jaapje. We hebben heel gezellig tot 12 uur wat bij mekaar gezeten. Toen werd het een beetje tijd. Wij zijn, o zoo blij dat ze er geweest zijn. Het is net of ze een band vormen tusschen ons en jullie. En nu gaan ze al weer weg naar jullie. 6 Oct: gaan ze op de boot, maar ze gaan hier al ~~om~~ Maandag 4 October weg. en gaan dan nog eerst een week naar

Holland. Dat is dus weer voorbij. Ze hebben ons alles verteld van etneo zijn ziekte en van sterven en begravenis. Wat heeft die jongen toch wat doorgemaakt en wij wisten er niets van. Dat is de eerste van ons, die heenging en laten wij hopen dat ons sterven is als het zijne. Wij mogen toch gelooven dat hij ging naar het vaderhuis met zijn vele woningen. Maar hoe komt, ik weet het niet, maar het is net of hij nu dicht bij ons is dan toen hij leefde. Wij hadden hem nog nu graag eens terug gezien, maar God besloot in zijn wijsheid anders. Het spijt mij nog telkens, dat ik hen niet wat vaker heb geschreven. en ben vast van plan om Marie en de kinderen vaker te schrijven. En nu ik hier toch mee over het schrijven heb. ~~Jan~~ wou ik je toch vragen. Jan schrijf toch wat vaker naar huis. Het is toch ook je plicht om ook in dezen je ouders te eeren. Het moet je niet denken, dat wij gelooven, dat je onverschillig zijt, dat weten we volgens berichten wel beter, want als er bericht van de een of ander komt, ben je ook even nieuwsgierig. Het zal wel meer laksheid wesen. Vader is 81 jaar geworden en etwoeder 23 Oktober 73. Ze zijn er dus niet erg lang meer. etl schrijf je ook maar een klein beetje. Ze zijn er verbaasd blij mee. Kan Marie zich nu een beetje redden? Ze schreef dat ze samen met het pensioen en van de kerk 1 1/2 dollar per week had. Geert Bierling zei niet te kunnen begrijpen dat ze niet meer kreeg. Ze g' jullie gaan er zeker nog wel eens heen zeker! Ze is nu nu alleen he? En straks met de ^{avond} avonden, valt het niet mee voor haar.

Het portret dat wij van jullie ontvingen, is prachtig he!
* Komt achter een lijst. En verder de meest hartelijkste groeten van je liefhebbende broeder ~~te~~ en ~~tr.~~ en kinderen

je schreef ook dat Bruno de
verzekering had opgezegd.

Kon hij dan premie - Gel: Be en in en v. d. d. -
vrije polis krijgen?

Dan was het geld toch niet
~~alles~~ weg?
geheel.

Obergum

Mei 1934

Gistermiddag heb ik de brief gelezen, welke
je aan D en J. schreef. Als je deze brief ontvangt, zal
Bruno zeker al wel zijn heengegaan. Je schreef tenminste
dat hij soms nu benaaid in de borst is. Dan duurt het
in de regel maar een paar dagen meer. Nu is Bruno
dan de eerste van ons, ~~welke~~ die het eerst van dit leven
scheiden moet. Je schreef dat hij niet bang was om te
sterven. Heb je ook wel vaker over tijdens zijn ^{ziek zijn} met hem
gesproken, hoe hij tegenover Jezus stond? Het scheiden
valt wel zwaar voor het vleesch, maar als hij staat of
stond in het geloof, is het tenslotte voor hem, niets en
is het slechts een overgang van dood in het leven.

Voor Marie is het ook niet best. Van allen is het voor
haar nog het ergst. Volgens berichten van jou en ook
volgens de vrouw, van G. Bierling, wordt er goed voor
hen gezorgd, maar toch, zij staat toch maar alleen op
de wereld. Wij gel. d. l. haar fam: is hier in Nederland
en daar bij u is het toch alles betrekkelijk vreemd. Nu is
het toch eigenlijk. Gelukkig dat zij nu weer in haar
huishouding kan wenen.

Derk is gister naar huis geweest en heeft het
Vader en Moeder verteld. A. Is voor Moeder een harde
slag. Ze word er weer niet. beter door. O. we hebben
nu in medelijden met haar. Haar geheele leven is
altijd zorgen geweest. en werken, altijd maar werken

Toen ging zij vgan van haar weg, daarna
ctneo. Die kwam wel weer terug, doch om ook weer
weg te gaan. En nu, voor altijd weg, begraven in dat
, voor ons, vreemde land. Gelukkig roept ze haar
troost bij haar Heiland en kan ze het ook overgeven in
de hand haars Gods. Wat Hij doet, zal wel goed wesen,
zei ze., maar het is hard. Jullie nullen wel zeggen
„ Geeft Vader daer dan niet rooveel om? Zeker die ook
wel, maar hij hoopt 2 Augustus 81 jaar te worden en
dan gaan de puntjes er wel wat af. Met Vader tenminste
wel. Hij is nog wel heel kras, gaat daagrek nogwat aan
t werk, een hof moaien of een tuin ompitten bij dese
en gene, maar het gaat niet meer als vroeger.

Heimelvoartsdag zijn ze bij ons geweest. Den 7's avonds.
Ik Ben blij dat ze er geweest zijn, t gebeurt misschien nooit
weer, want het uitgaan, word er natuurlijk niet beter
op en ~~ook~~ ze zitten ook graag rustig thuis.

Er was nu ook een reden voor, dat ze kwamen.
Ik weet niet of je het al weet. maar ~~mijn~~ Boukje is
n 0 April bevallen van een zoon. Ik wou het direct
aan jullie schrijven, maar toen ik de brief klaar had
voor ctneo en Marie, had ik direct geen trek om nog eens
te beginnen en nu gaat het altijd, van t uitstel. afstel,
tot op dit oogenblik dat wij je brief ontvingen.

Jaapje vroeg mij of ik even wou schrijven en daar
ik het toch ~~moest~~ nog moest schrijven, kon dat best,
alhoewel het dit keer geen pleinierig werk is. t Is misschien
wel een beetje kinderachtig, maar als ik een brief moet-
- schrijven naar

de stad gehad hadden. en ~~ze~~ hij nou dan op armen kosten
worden begraven, was het heel iets anders. Je schrijft of wij er
noo financieel bij staan om het te doen. Ja wat zal ik daar
van zeggen. Een begrafenis kost altijd veel geld. Men hangt
het er van af hoe groot die onkosten zullen zijn. Van Koelf
weet ik wel, dat die wel wat doen ^{wil}, maar ja. dat hangt natuur-
lijk ook ~~so~~ van het bedrag af. wat het kost. Derk wil ook wel,
maar, ook al weer, hoeveel word dat. Dat is toch zeker niet
met een 5.00 gld de man te helpen, denken wij zoo, en dat
is toch nog maar een klein bedrag in verhouding tot ~~het~~ de
totale onkosten. En dan eindelijk nog, wat wij zeker
vermoeden, dat ~~er~~ in dien tijd, van heen en antwoord
heen en terug, al wel zal zijn heengegaan. Hoe zou je
dat dan doen? In dat geval zelf eerst alles betalen of
op stads kosten laten begraven? Wat toch eigenlijk een
naar onderwerp, om over te schrijven! Maar ja ik kan ook
haast niet anders.

Je schrijft wel wat laat over
dese zaak. Het was beter geweest, dat, je dat, met de
vorige brief besproken had, dan was het nu in orde
geweest. Ingeval ~~er~~ er nog is schrijf dan eens per om-
gaande, wat zoo ongeveer de onkosten zijn. Verder wil
er niet graag ^{langer} over schrijven. Je weet er nu nog een en
ander van. Je schrijft ook, dat je niet weet hoe hier de toe-
stand is. Men heel rookleerig is het hier ook niet, ofschoon
hier meer geklaagd word dan noodig is. Hier word veel
steun van de regeering genoten, waariuit volgt dat de belas-
tingen verbaarent hoog opgevoerd werden. Hiermee eindig
ik en de hartelijke groeten van ons allen. Je schrijft toch niet
spoedig terug? We leven ^{natuurlijk} geheel met je mee en kijken
telkens uit naar de slag, die toch spoedig moet komen. ~~Erme vader en~~

Mother en Marie de Kinderen

America, liep ik ook nog eerst ais wat, en teminste
in dit geval. Ik kan er niets aan doen, ik heb geen
sterkere, "zeen." Maar om op ~~ons~~ onze geboren ~~van~~ wou te
rugg te komen. Ik heb eerst naar Annes en Marie geschreven
omdat wij wel wisten, hoe het met Annes stond. We hebben
onze wou, "Jan Annes" genoemd, naar Jan en Annes.
Ik heb ^{ook} het anders maar alleen Jan worden, maar Moeder
wou graag en ik ook wel, nu het wou stond met Annes, dat het
ook naar Annes wou genoemd worden en dan wou het
een Janes moeten zijn. Het mocht ook wel Jan Annes, zijn
maar, om ^{dat} de tweede naam in de regel niet ~~geen~~ genoemd
word, had ze dat graag. Wij hebben hem beiden namen
voluit gegeven en noemen hem nu ook met de beide namen.
Nu is het Moeder natuurlijk ook goed en zijn beide partijen
tevreden. 't Is jou zeker ook goed, he Jan? 't Is een blijvende
herinnering aan jou beide. en daar is het ten slotte om gebeurd.
't Moest een Poelf geweest zijn, maar, wij hebben een Poelf, onze
oudste jongen. Boukje haar Vader was een Poelf, ~~moed~~
je snapt wel, he?

En nu nog waar Jan over schreef, dat kan ik
niet best doen, maar ik wil het toch te probeeren, want dat is
toch wou' n teere zaak. Wat dat begraven op stads of op
kerke kosteren betreft, staan wij ~~een~~ iets anders tegenover.
't Het ~~bet~~ ^{is} hier eigenlijk niet wou, volgens ons, dat daar
nu in dit geval wou veel op tegen is. Volgens Uw schrijven
en volgens G. Bierling zijn vrouw, leven ze reeds gerime
men tijd van de stad en zal Marie er na Annes' heengaan
ook nog van leven. ^{moeten} als de zaak wou stond, dat, ze nooit van

